

אהבת תורה

כליזר מיוחד לכבודה של תורה

באהבתה תשגה תמיד

ברוך הוא אלוקינו שבראנו לכבודו וננתן
לנו תורה אמת והי' עולם נטע בחוכמו...

החפצ' חיים בהקדמותו לספר המשנה'ב כתוב
דנהה כל דבר הנברא וכל הנבראן צרכין מזון
וחיות והשפעת הש"ת וכשלון הכתוב אתה
מחייב את כולם וודאי אין דומה מזון האדם
שהוא מזון כפשותו למזון מלאכי השרת שהוא

רווחני וכן כל היצרים והנבראים, אף הנשמה
צרכיה את מזונה, ועוד מזונו היה התורה
הקדושה שכמו שהנשמה היא נצחתך מזונה
היא מהתורה הנקראת נצחתך על ידי קיום
ולימוד התורה מאיר אור' ד' והשפעת חיותו
על נשפטנו,

זהו שאנו אומרים וחיה עולם נטע בתוכנו,
שלאותה הישראלית נטע הש"ת מזון שישיר
לחיות בו לעולם כי הם חינינו ואורך ימינו'.

בשיר שבח והודיה להש"ת על אשר זה-camera
שנים זוכים אנו בני החבורה הק' להסתופף
במחיצת ממן רביינו הגרא"ש קורח שליט"א
וקבלנו רשות בדריכי ההבנה בתורה, דעתו רואת
ה', בשיעורו לבני הישיבות הב' בביתו זה קרובי
לשער שנים מתוך מתיות ועריבות נפלאים,
והשתא זכינו על קיומה של חברת ש"ס אשר
יסודה הוא בלימוד וסיום המסכתות הנלמדות
בהיכלי הישיבות והכוכלים וע"ז זוכים אנו
להגיע לעמיד נשבג זה ברוב עם הדרכ' מלך
בסייעת הש"ס מיד' שנה בשנה, יחד עם כל בית
ישראל הלומדים במתכונות הנפלה של דרכ' זוכה
היום וכי אשר מעודד תדיך רביינו שליט"א
שבה הלומדים היקרים שיחיו אשר עיי' ז'

זוכים לארוך בקיאות במורחבי הש"ס.
או טלית שנקה תמיד להגות בתורה
מתוך הרחבה והרוווחה וישוב הדעת, והוא ה'
עוור לו לחיזוק תמידי בשקיית וועל התורה
עד אין אך, "ומלא הארץ דעה את ה' כמים
לימים מכסים".

ותן חלקנו בתורתך
העירך

"וכל עוד שהאדם קשור ודבוק
בתורתו ית' ובאהבתה ישגה
המיד, אף היא תאר אליו
ומשמרתו בכל דרכיו וענינו של לא

ילקוט פנינים מהTORAH ה"ר אשית דעת" לממן רבינו שליט"א [גpaneachidz flib]
יראה המתבונן בברכת התורה לבש שנקבעה בה כי התורה
היא נתעה בתוכינו, אלא אנו מברכין "וחיה עולם וכו'".

* לפि זה נוכל להבין דברים כפשתן מה שאנו מברכים
בלשון "וחיה עולם נתע בתוכנו", היוינו ממש פרדס שלם
בתוכנו, בו נתיפות של תורה, כמו שהזכרנו "ו תורה ברוך
היא, כל קיום העולם וחיותו נתוע בתוכינו, גורל חייו
בידינו".

וכבר הזכרתי פרשי' בתחלים עה' פ' "ו תורה ברוך בתוכו
מעי" (מט) הינו, כאשר אוכל דבר מעשר, נכנסו הלכות
מעשרות לתוך מייע.

ובתים קיימו את הפ' הזה, אני זוכר כשהייתי ילד קטן
היו לזכרים ביצה, מ��לים אותה קשה קשה, מקלפים
וכותבים "תורה ציווה לנו משה" וכל מני פסוקים ונותנים

לילד לאכלי אותה, שתה' התורה במיעים, אכלי דבר
כשר, אכלתי היל' כشورות, פשט אנתנו אוכלים את התורה.
התורה הייתה חלק מגופינו, לא רק ירא'ש, אלא כל קיום

ומצאות נהיים חלק מגופינו, זה תורנן בטור מעי.

* עוד הבנה נפלאה באותה ברכה'ת, המפורש בה גדר
קבלת התורה.
א. אשר בחר בנו מכל העמים. ב. נתן לנו את תורהנו,
הינו, תורה הש"ת אשר כביכול עמל ומשתעש בה.

ג. הברכה חותמת "ויתן", ולא כפי שאמרו "נתן" ולפי
שנתניה אינה פוסקת, כי ארומה הארץ מידה ורחה
מנינים, וחיבור המשנה והבריתיא והגמרות, גאנונים,
ראשונים, ואחרונים אשר בכל דור מאירים עינינו
בחבנה. והוא המשך של הנתינה. וכל ישב
בחבנה. ומה שמוסיף בהבנה, או גם חדש,
אוולים כמה שמוסיף בהבנה, או גם חדש,
הוא בבחינת נתן התורה, שהבראה יתברך
נותן לנו ומאריך עינינו.

וכמש"כ בכל יום הקב"ה "מוחדש הלכה
בבית דין". וע"כ "בכל יום יהיו בעיניך
חדשים, כאילו בו ביום נצחות עליהם"
(רש' דברים כו, ט).

זהה להיעשות תלמיד של הקב"ה, [עיין לעיל שיעור].

הגלוון מוקדש לע"ג

רבי אפרים בר' נתן גדי זצ"ל

י"ל לרجل המعتمد האדיר של סיום הש"ס במחזור י"ב בדף היום

ולרגל התחלת מסכת שבת ושמחה בבית השואבה
שיתקיים ביום חמישי ג' דחוה"מ סוכות תשע"ג באולמי 'ארמנויות חן' - בני ברק

שמחה תורה

בא הקב"ה והעיר אוטנו ע"י תקיעת השופר. בעשרה ימי תשובה - שוב הקב"ה הפעיל אותנו. יו"כ - עיצומו של יום מכפר. בימים שבין יו"כ לסתות - הקב"ה מטיל עליו לבנות סוכות ולצאת לTORAH אחריו אתרוגים ולולבים. בסוכות - הקב"ה מוחבק אותנו, מנענו אותנו עם הלול.

אולם הרו יבו יומ שתהיה כביכול "פסקת חשמל" - עברו הימים הנוראים, ככל נורא לשירה, לימי החולין, והכל, חיללה, יחוור להיות משותק. כיצד נחיה אז?!
לכן נתנו הקב"ה יום נוסף בימי כלים, יום שבו עליינו להפעיל את עצמנו. לחתת את כל הכותחות שקנינו ועלשות מהם אדם. ביום זה אנחנו מצדנו שמחים עם הקב"ה, עם התורה, שמחים על כך שאנו יהודים. ברגע שאדם פועל מכחות עצמו ולא מכח הלול או הסוכה, או יודע הקב"ה שהוא יושיר "לרוקד" גם במשך כל השנה, החיזוק לא יפסיק בסיוםם של הימים הנוראים.

זהו השמחה המיוונית לשינה ב"שמחה תורה".

מה היא השמחה המיוונית לשינה בסיום מס' נס?
מצד אחד, הדור שאנו חיים בו קשה מאוד, והרחוב נורא ואוים. מצד שני - האפשרויות להתעלות מוציאיות. כשהייתי בחור, "בית של תורה" היה דבר שאינו מוציא כל כך. כיום ב"ה" מולם נולדים בתבאים של תורה, ננסים לישיבה קטנה, לישיבה גדולה, ישנה אויריה של התמדדה, אויריה של חיים ושל קיום מציאות בהדרור.

אולם כל האויריה זו אינה אלא בבחינת חלקיים. היקן הנוקדה העצמית של האדם בתוך הכל? לפעמים דזוקא בغال האויריה והס"ד העצומה אדם עלול לא להתקדם כי הוא נשען על הסביבה, וכך ש אדם הולך עם קבאים לעולם לא למד ללכת. לו צויר שניקח ילד בגיל שנתיים וnlמדתו ללכת על קבאים, הוא עלול לא יוכל ללכת כי הוא התרגל להישען על הקבאים.

זהו אחת הסכנות הגדלות שלנו! בדורנו הסכנה הרוחנית אורבת לנו מבית ומוחץ. מצד אחד הישיבה היא בבחינת "תיבת נח" - בעולם שמוחצת, ושנית לנו כביכול 'נסחים עם הזרים', עושים מה שכולים עושים בישיבה - לטוב ולモוטב... חסורה נקודת האני, ה"אך שמח"!

בן תורה חייב לסגור את העיניים ולהוש שיש לו איזו שייכות אישית ואתגרים אישיים שאיפות עצמיות מוחוץ למסגרת הישיבה; להתפלל יותר בכונה, ללמידה יותר בתמדדה, איזושהי עצימות. בלוא כי דומה הדבר לסתות בעלי שמחה תורה.

זהו המובן של סיום מס' נס. כל אחד לומד, אבל לא כל אחד חייב לסיים את המסתכת הנלמדת. סיום המסתכת מראה על אינטלקט מהמסכת. זהו דבר שא"א לחך עליו, זה דבר שצריך לבוא מצדנו. לא להיות משועבד לקו הכללי.

אותה חי שעה של בין הסדרים, חי שעה של יום שני אח"צ, אותן חמיש דקות לפני התפילה, חמיש דקות בלילה. אלו הרגעים שקשאנו מנצחים אותם אנו עושים עם הקב"ה את ה"סעודת הקטנה". באותו רגע ש אדם עושה את הקטן הזה, הוא מוצא קשר

אישי עם הש"ית ומחזק את הקשר בין קונו.
וכשהקב"ה רואה זאת, הוא אומר: "מעתה שב לא קשה עלי פרידתכם, כי יודע אני שתמשיכו לרוקד לפני עולם!"

שמחה תורה תמשך בעוזרת הש"ית הלהה והלהה ולא תיפסק במשך כל ימות השנה!

(מתוך הס' "נפש שמשון" להגר"ש פינוקס זצ"ל)

ח"ל קבעו את "שמחה תורה" ביום "שני עצרת", ואין זה בכדי בעניין שני עצרת הובאו בשם הגר"א ז"ל שלושה יסודות:
האחד - "עצרת" הוא מלשון איסוף. התורה מצויה אותנו ביום השmini עצרת תהיה לכט" (במדור ט, לה) - כל מה שעשינו בעשרים ואחד הימים שהתחילה בר"ה ונגמר בהושענא רביה, הכל עזר וטמן בתוך השמחה - תורה.

השני - ידועים דברי חז"ל עה"פ "והיית אך שמח" - "לרבותليلי יוט" האחרון לשמחה" (פסחים ע"א). ואמר על כף הגר"א, ש"אך" זה כ"א, כי יומ זה הוא סיכון כל השמחה של עשרים ואחד הימים הקודמים.

והשלישי - על אותה DRASHOT חז"ל "והיית אך שמח" - "לרבותليلי יוט" האחרון לשמחה", הקשה הגר"א ז"ל, הרי הכללו שאכל "אך" בא למעט, איך יתכן, אפוא, שכןן ה"אך" בא לרבות? ותירץ הגר"א, שאכן גם כאן "והיית אך שמח" הוא מיועט. כי בעשרים ואחד הימים כל השמחה הייתה לנו היתה שמחה עם חז' מסויים של מצוה;

עיקר השמחה של סוכות הוא עם הסוכה והלול. בהושענא רביה - תוספת שמחה עם הערובות. "אך שמח" בא למעט ששבמחות תורה יש לסליק את הסוכה, את הערבה, ושאר החפצים המרבים שמחה, ולשם זה שמחה בעלי שום סיוע מבחן.

ביואר דבריו נראה כך: כשמחת הילים את עשרה ימי תשובה כל אחד בא מחדש את עצמו, לבנות אדם חדש. "זה יומ תחילת מעשיך". אלו עשרה ימים של ריאת שמי. לאחר מכן מגיעים ימים של אהבת ה'. אלוי ה' יוכ"א יומ של הימים הנוראים.

שמחה תורה הוא הכללות של כל אותם ימים. כולן נכללים בתוכו, בחכמת הגימטריה מצינו את עניין הכללות - "עם הכלול". לדוגמה: לשולחן יש ארבע רגליים ודף על גביה. עם הכלול זה שיש. חמשות החלקים בלבד עדין אינם שלול. ההגדרה הששית זו הכללות של החפץ - השולחן.

אם שני עצרת הוא הכללות של כל ה"א ימים, פירוש הדבר שבעשיהם ואחד הימים אנו יוצרים את חלקו האדם - ידים, רגליים, עיניים וכו', אך עדין אין זה האדם בכללותו. בשmini עצרת אנו לוקחים את כל החלקים, מצרפים אותם יחד ויוצרים מהם "אדם".

זהו, אם כן, כוונת הגר"א ז"ל. עד שמחות תורה היו לנורק איברים איברים - ר"ה, יו"כ, סוכות, לא בנינו עדין כלום. בשmini עצרת נבנה הכל, ומישאן לו שני עצרת - אין לו כלום!

מדוע באמת בשmini עצרת לא נטוינו בשום מצווה המיוונית לאוטו יומ?

בגמ' (קידושין כב עב) מבואר, שכשקרים לבהמה והיא בא קונים אותה בקנין משיכה, אבל אם קורא לעבד לבוא אליו והוא בא, עדין העבד לא נקנה לו. זה לא קנן משיכה. והטעם, אמרים חז"ל: "בהמה אדעתא דמרה אולה, עבד אדעתיה דעתשה קאזייל" - אדם פועל אך ורק מדעת עצמו ולא מכח ציוו של אחרים, משא"כ בהמה שפועלת מכח אחרים. וזה אחד ההבדלים היסודיים שישנים בין אדם להבהמה.

זהו בעצם ההבדל בין עובdot האדם שלפני שמחות תורה לו שאחרי שמחות תורה. לפני שמחות תורה דומה מצבנו לאדם שרח"ל שוכב בבית חולים כולו משותק, והוא מונשם וח"י אך ורק ע"י מכשורים. בכ"א הימים שאדם עשה בהם תשובה, הכל נעשה עם כלים. ביום הראשון היינו כמו פגרים מתים.

בירורים קצרים בש"י הרמב"ם

בגדרי שמחה ביו"ט והמסתערף ממשנתו של מון רבענו הגר"ש קורה שליט"א

כ' הרמב"ם (בפ"ז הי' מו"ט) ו^זל שבעת ימי הפסק ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים כולן אסורים בהספד ותעניתו, וחביב אדם בהם היה שמח וטוב לב, והוא ובנו ואשתו וכל הנלויים אליו, שנא' ושמחת בחגך. ע"פ שהשכמה האמורה כאן היא קרבן שלמים כמו שאנו מבראים בה' חגיגא, יש בכלל אותה שמחה לשמות הוא ובנו ובני ביתו כל אחד כראוי לו. עכ"ל.

א.ילע מהו גדר טוב לב הא"ג גדר של עשייה של טוב לב,וא"כ צ'ב מהו העשייה דבעל לחיות טוב לב, דבשלמא שמחה ניחא דפי' לנ' הרומב' ס בהדייא [שהיא] - בבשר ויין ולקיטנים - בגאנזים וקליות ומוגנות ולנישים - בגדים ותכסיטם]. א"ד שגדר טוב לב הוא העדר צער והיינו עלייז' שאנו בהසפ' ותענית. ובעכ' צ'יל שגדר טוב לב' היינו למאן דסליק מיניה דהוא מאוחייב בהשחת דעתו ולגמור בלבו לא לחוש ולזכור כל ענייני הצער ומש'ה אסורה לו להיות שרוי בתו'ב, והעדר צער, ודלא כשותפה שהו פולחה ועשיה חיובית. ואפשר דזוהו מה שכירך יחד' שארם-גבורא לר' גרבינו דאי' א' גבל'ו' וויאתלא בלרא בא ברא.

ב. והנה מצינו שא"י "תנו שכר לאובד ויין למורי נפש", וזה גדר שמחה ואינו בכלל גדר החוויב ד"טו לב" שמצינו בו"ט. ועוד מצינו שא"י "ותבוא אביגיל אל נבל והנה לו משותה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עלייו והוא שיכור עד מאד" (שמואל ה', ורמב"ם פ' (להלן) דשכירות אי"ז גדר של שמחה אלא של סיכלות. ומפני במש"ב בקרוא "תחת אשר לא עבדת את ה"א בשמחה ובטוב לבב", ד"א לעובד את הקב"ה משכירות, אלא שמחה שיש בה עבודה יוצר כל. וע"בקהלה (ט), אך האוכל בשמחה לחחק שתחה בלב ייור כי בבר ברכה האלוהיות את מושיביך ייוען וכו"ג

ג. והעולה מכל האמור שגדיר שמחה ביו"ט הוא שמחות מצוה ולא מצות שמחה לשם שמחה לחוד, אלא לשם עבודה הש"י".

ד. ליל' עבמה דפ' לו הרמב"ם דאייכא חייב שמחה בגיןו ובנותיו הקטנים, אי מדין חינוך את' עלה, או"ד מדין שמחה את' עלה. די מדין חינוך את' עלה א"כ מיתלала תלי הא בא פלו' הראשונים אי מקיים המצוואה זה הבן או האב (ועי בפ' ה"ז מברכות במ"ב שם דחיןך הקטע מוטלת על האב. ע"ע בסוף הל' חלות, עשי' בשד"ח שמחה"ב. בע"ע ברויא"ש לריחח ח"ז בפי תקלאסק"ח באחורי). ומלה"ק שכ' "ויש בכלל אותה שמחה" ממשמע שמדין שמחה את' עלה והואינו מדין חינוך.

ה. ולכאור נמצינו נ"מ בהא בגונא דלא שימוח בגיןו ובנותיו הקטנים

האם קיימים חותם שמחה או לא, דהיינו חלק מקוימים מצות שמחה א' כ' אכת' חיסר משלימות קיימים חותם שמחה, אולם א' דהיינו מדיין חינוך א' כ' קיימים מצות שמחה בשלימות רק שמותלט עליו מצוה ב' ע' שהיא מצות חינוך ע' שמחת בניו ובנותיו הקטנים. ויליה' ע' דגב' האכלת גר ויתום כ' הרמב"ם שאם אכל הוא לבדו הרי' ע' שמחת כריסו, והכא בה' לא הזקיך זאת הרמב"ם שם רק הוא שמח וזה שמחת כריסו. ועדין י"ל כמשמעות' ב' ודוק'.

ו. הנה מבו בד' הרמב"ם דהאכלת עניים זהו מלך ממצות הי"ט ליתן לעניים ומישמחת י"ט ולא מדין צדקתה הכללית. אלומ עי' בש"ע ש' (בסי' תקכט"ב ו"ז) והעתיק ל' הרמב"ם, ול"פ המשך ההל' שאם נעל דלותות ביתו או' מוצאות שמהוה אלא שמותר כרישו. אע"פ שהתרו עצמו פ' כד' הרמב"ם. וכן דפלייג א"ד הרמב"ם וס"ל בגד מצות נתינה לעניים זהה אינו

חלק משומחת יותר אלא מдин צדקה הכלכלית. ולאחר כהרמב"ם.
ז. איברא שהנה מד' הרכבת' מב' שעיקר המוצה ליתן לעניין זה
ביחס עצמו ובשעה שסועוד, וצריך להיות מאכילים על שולחנו או לכח' פ'
בשעה שסועוד שלוחו להם סעודות שוויה מזויה דמקרבא הנימינה טפי
מה שיתן להם מעת ויטרחו הם עצמןليلך ולקנות. ובאותם דמיקור
ד' רבני היא מל' ההגדה עצמה שאוי "כל דכפין יתי ויכיל". ע"כ יש
המארגנים בזה' "סדר צבירו" והוא כמשמעות' בדסועדים ממש באוטון
שעות שסועדים הב' בבתיהם, והוא עתיק מוצה, [א.ה.] וה' בשמות
כמי החג ולונוואן].

ח. והמה פ' בשו"ע ("א"ח כתבא) שאלין בה"ל הפסח ל' יומם והשmittה דנהוגן לקנות חיטין לעניין לוצרך הפסח. כפי שהזכיר זאת הרמ"א והוא בד"מ. ועי' שם"ב שכ' ובמדינותו המנוג חלק להם מקום שיעי' ז' מוקרא בפיו. ושיעור הגותינה כפי צורכו של כל הפסח. ע"ז בער"ש ילקוח שכך "ג"כ מנהג אבותינו. וכןו שמת' מ"ד הרמב"ם עי' בחכמי' של הגרש"ק זלה"ה שכ' שהיות ונתקן לומר הנוסח "אה להחנא ענייא וכ'.

בהתאסף ראשי עם

- מראות החג -

מימין לשמאל: מון רבני שליט"א (נואמ), הגר"ש מוחמד
הגר"ש טיררי, הגר"ע בסיס

הגר"י טיררי, הגר"א הלוי, הגר"פ קורת,
מון הגר"ש קורת, הגר"ע בסיס [נואמ]

מן הגר"ש קורת, הגר"פ קורת [נואמ], הגר"א נדב

זהו"צ ובו יחיא צברי וצ"ל יחד עם בנו להבלחת"א הרה"ג שמואל צברי

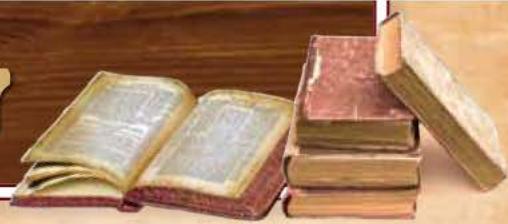
מייר הגאון המופלא רבינו דוד לוי ר"י חומות ציון זוק"ל
נואמ לקהל אלפיים - חווה"מ סוכות תשס"ט

שמחה בית השואבה

הדרן על

עם פירוש

אחר השלמת המסתכת או סדר משנהות יאמר זה ויועיל לשכחה בעזורת ה' יתברך

והם מיחדים את יומם לדברים הבטלים שאינם מותקינים לעד. **אנו عملים והם عملים** אנחנו عملים והם عملים **אנו عملים** ומקבלים שכר אנחנו عملים ומקבלים שכר על העמל"ו **והם عملים ואינם מקבלים** שכר והם عملים ואיים מקבלים שכר عملם (אלא שכר תוצאה) **אנו רצים והם רצים** אנחנו רצים בדרכינו והם רצים בדרכם **אנו רצים לחיה עולם הבא** אנחנו רצים ומוכנים את עצמנו לחיה עזה^{בג} **והם רצים לבאר שחת** ושנותם וחיהם רצים לאבדון^ג **שנאמר תחילה נ"ט, כי ואתה אלקים תורידם לבאר שחת** תורידם לגדיהם **אנשי דמים ומרמה לא ייחזו מהם** בגלשם אנסי דמים ומרמה וחיהם אינס **ואני אבטח בך** ואני בוטח בהבטחתך לחיה עזה^{בג}.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו, כשם שעוזרתני לסייע מסכת... (סדר...) כשם שסייעתני לפתח פתחו כפתחו של אלום (מאחר שפתחתי פתח של מהות^ג) **בן תzonני להתחילה** (מסכתות) וספרים אחרים ולסימן, **ללמוד וללמוד** **[בסיום משנהות: מותוך הרוחבה]** למד לעצמי ולמד לאחים **לשמר**^ג להשמר ממצוות לית^ג ולעשות ולעשות מצוות עשה חיויבות^ג **ולקיים את כל דברי תלמוד תורהך** ולקיים מצוות קיומיות ואת שלוות התורה על כל חלקיה (כגון הקרבת קרבנות שמותקינים בזמן למידם) **באחבה מותוך אהבת ה'**

זכות כל התנאים (ואמוראים) בזכות כל התנאים שהזכרנו בylimודנו^ג **ותלמידי חכמים [בסיום משנהות: הנזכרים בסדר...]** לתלמידי חכמים הלומדים את המסכת הוו **יעמוד לי ולזרען יעמוד לי ולבני שלא ימוש התורה מפני** שלא תשכח התורה מפני זרען זרען **[בסיום משנהות הגי]: מעתה ו[עד עולם ומפני ובין ובין** לדורות אח"כ עד סוף כל הדורות

ותתקיים כי יתקיים כי הפסוק בהתחלך תנחה **אותה בחתחלך עתולה האלי^ג** **בשבך תשمر עליך** ולאחר פטירתו של אדם תשמור עליו לעזה^{בג} **והקיצות** היא **תשיחך** **משלוי ר' כ"ב** ובתחיית המתים התורה תלמד אותנו **כי כי ירבו ימיך** התורה מתפארת כי בה כל הברכות **ויסיפו לך** **שנות חיים** **[שם ט', י"א]** **ומבואה יוסיפו לך** **שנות חיים** ארך **ימים בימינה בשmealah עשר וכבוד** **[שם ג' ט"ז]** מובטח להעסק תורה בכל כוחו ולמי שעוסק בה לא בכל כוחו רק עשר וכבוד ה' ה' **עו לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום** **[תחליט כ"ט]** הנוטן כח לישראל עז' התורה להחזק את העולם ולכך ה' יברך את עמו בשלום.

(מtron הס' יומא טבא לרובנן, תחדות להגמ"ח שליט"א)

הדרן על מל' מסכת נחזר עליך מסכת. **והדרן עלן** תחזרו ותגוננו. **דעתן עלך מסכת** נתן דעתינו עלך דהינו געין בר מסכת. **ודעתך עלן** המסכת תתפלל לפני הקב"ה למען נתינת דעתך. **לא נתנסי מנק מסכת** נלמד את המסכת... (סדר...) בסברא ובבנה. **ולא תתנסי מןן** שלא תשכח המסכת את הלומד ותגונ עלי". **לא בעלמא הדין לא בעולם הזה**. **ולא בעלמא דעתך** ושלא תשכח אף בעולם הבא.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואליך אבותינו שתהא תורהך אמנהנו בעולם הזה שקבעתנו בעולם הזה תהיה בתורהך. **ותהא עמננו לעולם הבא** ונוכל לומדה אף בעולם הבא^ג. **חנינה בר פפא, רמי בר פפא, נחמן בר פפא, אחאי בר פפא,ABA מרי בר פפא, רפרם בר פפא, רכיש בר פפא, סורח בר פפא, אדא בר פפא, דרו בר פפא הערב נא ה' אלקינו את דברי תורהך:** תעverb הTorah לעסוק בה מאהבה. **בפינו ובפויות עמק בית ישראל** בפינו ובפויות העם הנכבר הקוריים בית ישראל ונחיה כלנו אנחנו וצאצאיינו **[נוסח ספרד: וצאצאי צצאיינו וצאצאי עמק בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאי חלצנו ותולדות עם ישראל כולם יודעי שמן ולומדי תורהך** שנחיה כולנו פרושים ומרוחקים מהתאות ועיז' נלמד **[נוסח ספרד: לשותה]**: תורה לשמה להיות דבוקים בקב"ה.

מאיובי תחכמוני מצותך, כי לעולם היא לי **[תחליט קי"ט, צ"ח]**. **מצותיך תלמידך דעת להமודה עם יציר הרע העושה תחבות** **למען לא אוכל ללמידה, כי לעולם מותגבר היצר, ולפיקר ציר להமודה איתנו בכל יומם^ג.** **יהי לך תמים בחיקך,** **יהי לך שלם במצוות שהן חוקים** (אף שאינם מובנים). **למען לא אבוש** **[שם פ"ג]** עבור שלא אהביש במצוות^ג. **עלעולם לא אשכח פיקודיך,** **בי בס חיותני.** **נספח צ"ג** לעולם לא אשכח לך מצוותיך כי בהם תלויים חי. **ברוך אתה ה' למדני חיקך** **[שם י"ב]**. **אתה ה' מקור הברכה תנתן לי** **סיעתא דשמייא להבין את התורה** **אמן אמן סלה ועד.** (ג' פנימים) **דרך הבטחה וחיזוק בעולם הזה לעולם הבא^ג.**

מודים אנחנו לפניך ה' אלקינו ואליך אבותינו ששמה חלקנו מושבי בית המדרש שנתה לנו חלק בתורתך (כאב המלמד את בנו^ג) מהקבועים בביימה"ד ואינם ממהרים לצאת^ג, **ולא שמת חלקנו מושבי קרנות ולא מיאל שעיקר עיסוקם בענייני העזה^ג.** **שאנו משכימים** אנחנו קמים מוקדים **והם משכימים** והם קמים מוקדים **אננו משכימים לדברים בטלים** את תחילת יומינו לדברי תורה^ג **והם משכימים לדברים בטלים**

21. ברכב' פ"א מהלכות ת"ה ה' ב' דיש מעודה ללמד וחופלים עז' מפני שהסיטה רשות נינה לאדם לפוי שאיפותיו
22. הקש בין תפילה זו לסיום מסכת דתכלית הלימוד קדום המבוצת עז' בפיישת הארץ.
23. ע"פ הגמ' בגמ' ר' ר' ע"א וירובנן ר' צ"ז ע"א.
24. ע"פ הגמ' בגמ' ברכות ר' ר' ע"א.
25. ספר הר' יצחק.
26. ע"פ הגמ' בגמ' ברכות ר' צ"ז ע"א וירושלמי ברכות פ"ה ה'א.
27. ע"פ הגמ' בכ"מ דף פ"ה ע"א וירושלמי ברכות על אסנהה שלה.
28. ע"פ הגמ' בגמ' באבotta דף צ"ז ע"א וירושלמי ברכות פ"ה ה'א.

12. ספר הר' יצחק
13. ניל.
14. ניל.
15. ניל.
16. ניל.
17. ניל.
18. ניל.
19. ניל.
20. ניל.
21. ניל.
22. ניל.
23. ניל.
24. ניל.
25. ניל.
26. ניל.
27. ניל.
28. ניל.
29. ניל.
30. ניל.
31. ניל.
32. ניל.
33. ניל.
34. ניל.
35. ניל.
36. ניל.
37. ניל.
38. ניל.
39. ניל.
40. ניל.
41. ניל.
42. ניל.
43. ניל.
44. ניל.
45. ניל.
46. ניל.
47. ניל.
48. ניל.
49. ניל.
50. ניל.
51. ניל.
52. ניל.
53. ניל.
54. ניל.
55. ניל.
56. ניל.
57. ניל.
58. ניל.
59. ניל.
60. ניל.
61. ניל.
62. ניל.
63. ניל.
64. ניל.
65. ניל.
66. ניל.
67. ניל.
68. ניל.
69. ניל.
70. ניל.
71. ניל.
72. ניל.
73. ניל.
74. ניל.
75. ניל.
76. ניל.
77. ניל.
78. ניל.
79. ניל.
80. ניל.
81. ניל.
82. ניל.
83. ניל.
84. ניל.
85. ניל.
86. ניל.
87. ניל.
88. ניל.
89. ניל.
90. ניל.
91. ניל.
92. ניל.
93. ניל.
94. ניל.
95. ניל.
96. ניל.
97. ניל.
98. ניל.
99. ניל.
100. ניל.
101. ניל.
102. ניל.
103. ניל.
104. ניל.
105. ניל.
106. ניל.
107. ניל.
108. ניל.
109. ניל.
110. ניל.
111. ניל.
112. ניל.
113. ניל.
114. ניל.
115. ניל.
116. ניל.
117. ניל.
118. ניל.
119. ניל.
120. ניל.

בית הכנסת ובית מדרש 'חניכי הישיבות'
בנשיאות מורנו הגר"ש קורח שליט"א
 רח' מימון 28 (פינת רח' ירושלים) בני ברק

**ברב
עם
הדרות
מלך**

זמן התפילות לשמחת תורה

ליל יום טוב

מנחה - 16:55 ערבית - 17:40

יום טוב

שחרית - 7:30 קידוש בגמר התפילה

הכפות ברב עם

נטילת ידיים לסעודה מצווה

מנחה - לאחר הסעודה

היכוננו לשבת התאחדות' בראשות מרן רביינו שליט"א

לפרטים: 050-416-1665

קהלני קרמיקה
מitchens לכל לקוחותינו
ולכל בית ישראל

**שנה
טובה**

כתיבת וחתימה טובה

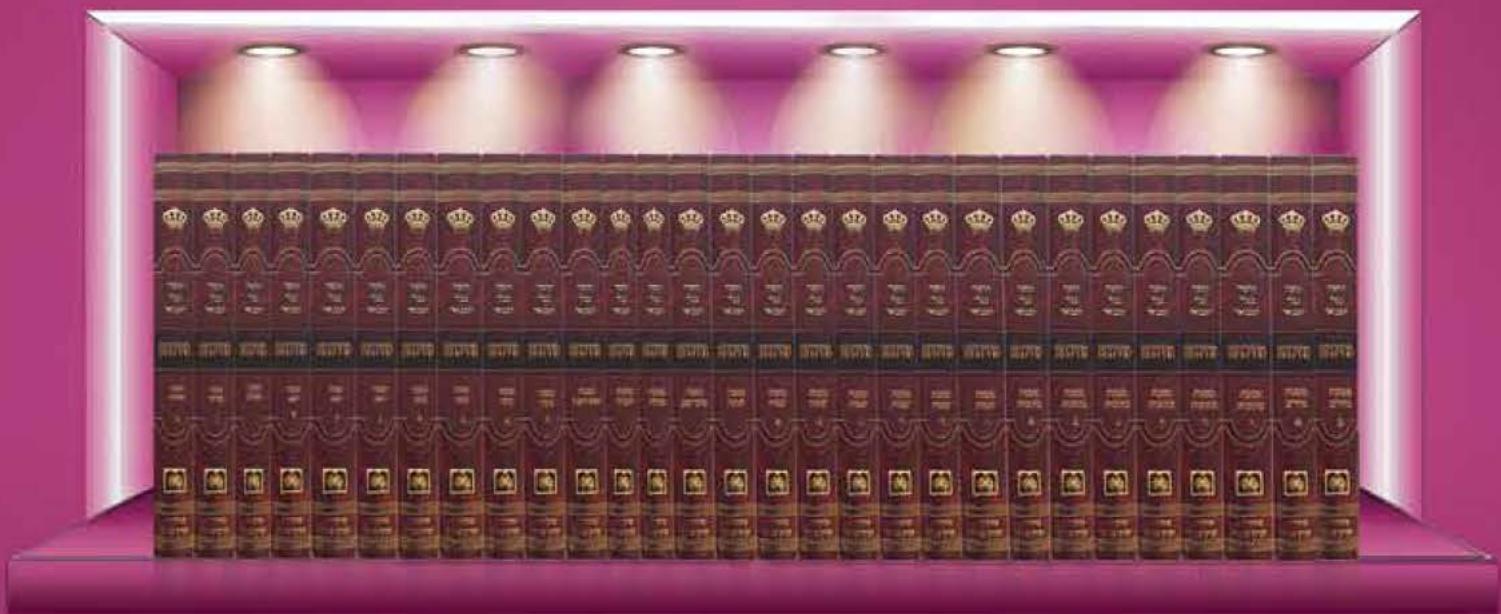

kahalany
קַהְלָנִי קְרַמִּיקָה
אֲמִינָהָם כָּמִיר

סניף בני ברק: אהרוןוביץ 12 (מרכז רימונים) טל': 03-6184443 סניף
 ראשון לציון: פופול 7 טל': 03-9582266 סניף גדרה: מרבד הקסמים 5
 טל': 08-9331500 לוגיסטיקה ועובדים: כפר הנגיד טל': 08-8599905

www.kahalany.co.il

מ��יבתא הגמרא של לומדי הזר היומי

גמרא מבוארת בשפה צחה וברורה בתוספת הערות מפות ואילורים; הבנת עומק דברי רשות' לאשורים, מערכות לפי נושאים למדניים מתחום רבותינו; אוצרות מלשונות הראשונים; הלכה היוצאת מהגמרא בשילוב מדו"ר הלכות אקטואליות; פרופראות מדברי הקדמוניים בעלי היראה והמוסר.

כרך גדול	110 ש"
כרך כנינים	79 ש"
חברות 'ובלכתר בדור'	19 ש"
חברות 'דרכי נעם'	22 ש"

מוקד הזמנות 66-55-22-1800

להשיג בחנוויות הספרים המוביילנות